

יום ד', ח' בכסלו, תשס"ג (13 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"עת מלחמה ... ועת שלום." [קוהלת ג' 8]

בימים האחרונים דנו על-גבי **הדף** על המונח, **גבורה**. ראינו דוגמאות לדבר – "כביש הגבורה", גבורות ה', גבורת בן-גוריון בעניין קיבוץ גלויות (בה הוא פעל מתוך אמונה כי הארץ מבריא את בְּנֵיהָ) ועוד...

בנוסף, נוכחנו לדעת כי **חודש כסלו** הוא, לכאורה, חודש ש"נחים" משעת מלחמה. בימי החשמונאים, ב- **כ"ה בכסלו** חנו \ נחו מהקרב זמנית כדי לחנוך מחדש את בית המקדש ולהיות זכאים לנס פך השמן – נס שחולל מהפך במהלך המלחמה נגד היוונים והמתיוונים כאחד. ובדורות האחרונים, כפי שלמדנו אתמול, ב- **ז' בכסלו**, הסתיים מלחמת העולם הראשונה. חלפו עוד כ- 20 שנה עד לסיבוב הבא...
ובדור שלנו, גם אנחנו נמצאים כנראה בשעת הכנה בין סיבובים.

אך, בפי חז"ל, "איזהו גיבור, הכובש את יצרו." כרוכה בשאלת המונח 'גבורה' היא שאלת **השתדלות** לעומת **בטחון**. יהודי מאמין מאז ומתמיד מתמודד עם השאלה הזאת. בטחון בה' דורש ממנו להאמין בתחושה מוחלטת כי גורלו בכל התחומים נקבע אך ורק ע"י הקב"ה, ואין בכח אדם לעשות דבר נגד רצון ה', המיטיב עמו. הפסוק "**גם כי אלך בגיא צלמוות, לא אירא רע, כי אתה עמדי**" [תהלים כ"ג 4] משמש כעמוד השדרה ל**מידת הבטחון**. אולם, יחד עם הבטחון בה', חובה על אדם להשתדל ככל יכולתו ולעשות את כל הניתן לשמור על גופו, לדאוג לפרנסתו, לבנות את ביתו ולהקים את משפחתו, לא משום שבכך הוא משנה במשהו את הנגזר עליו, אלא שאין לסמוך על הנס. ידועה שיטתו של ר' שמעון בר יוחאי: "בזמן שישראל עושין רצונו של מקום [=הקב"ה], מלאכתן נעשית על-ידי אחרים.", כלומר – אינם צריכים לעסוק בפרנסתם, אלא עוסקים בתורה, וה' דואג למחסורם.

~~~

המאמר הבא מעלה שאלת הגבורה בהיבטים השונים שלה:

המכבים – אמונה או התאבדות?

"שר האוצר, מר פנחס ספיר, יצא למלחמה במיסטיקה. בראיונו בשידורי ישראל על עתיד השטחים, קבל על כך שהכניסו מושגים מיסטיים לזיכרון על יהודה ושומרון. בעוד הציונות המדינית התקוממה נגד המיסטיקה ולחמה בה. במחצית השניה של המאה ה-20, צריך – כך אמר ספיר – לדבר על דברים רציונאליים, ולא הדת, או התנ"ך, צריכים להכריע בעניין הגבולות..."

מר ספיר טועה, ועמו טועים רבים אחרים. הציונות **לא היתה מעולם** תנועה רציונאלית. **היא היתה האבסורד הגדול ביותר** שאפשר היה להעלות על הדעת. היא קמה נגד ההגיון, והתפתחה בניגוד לשכל, והשיגה מה שהשיגה חרף כל התחזיות... מי שיש לו גישה רציונאלית אל החיים, וגם קצת שכל בקדקודו – איננו מתייחס אל תופעות של מיסטיקה כאילו אינן קיימות. כאשר מיסטיקה היא מקור של אנרגיה, והאנרגיה הזאת מעתיקה הרים – רק סומא יסרב להודות בקיומה, מפני שקיומה סותר את העקרונות השכלתניים שלו. כל אדם נבון יבדוק את התופעות לגופן ויתהה על גורמיהן.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ח' בכסלו, תשס"ג (13 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[הסיום ... מחר]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל